

Pindaro

Olimpiche

a cura di Emilio Piccolo

Classici Latini e Greci
Senecio

Classici Latini e Greci

Senecio

emiliopiccolo@mclink.it

Napoli, 2009

La manipolazione e/o la riproduzione (totale o parziale) e/o la diffusione telematica di quest'opera sono consentite a singoli o comunque a soggetti non costituiti come imprese di carattere editoriale, cinematografico o radio-televisivo.

Pindaro

Olimpiche

a cura di Emilio Piccolo

Classici Latini e Greci
Senecio

I. ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩ ΚΕΛΗΤΙ

ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὃ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἄτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἕξοχα πλοῦτου:
εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν
ἔλδεται, φίλον ἦτορ,
μηκέθ' ἀλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἡμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος,
μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν:
ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ' ἔς ἀφνεὰν ἰκομένους
μάκαιραν Ἰέρωνος ἐστίαν,
θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκάπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελία, δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετῶν ἀπο πασῶν,
ἀγλαίζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου
λάμβαν', εἰ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν,
ὅτε παρ' Ἀλφεῶ σῦτο, δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπότην,
Συρακόσιον ἵπποχάρμαν βασιλῆα. λάμπει δὲ οἱ κλέος
ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικία:
τοῦ μεγασθενῆς ἐράσσατο γαῖόχοχος
Ποσειδᾶν, ἐπεὶ νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθῶ
ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.
ἦ θαυματὰ πολλὰ, καὶ πού τι καὶ βροτῶν φάτις ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ
[λόγον

δεδαίδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι
Χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
ἔμμεναι τὸ πολλάκις:
ἡμέραι δ' ἐπίλοιποι
μάρτυρες σοφώτατοι.

ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἑοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά: μείων γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ', ἀντία προτέρων, φθέγξομαι,
ὅπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἔς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἀρπάσαι
δαμέντα φρένας ἱμέρω χρυσεαῖσί τ' ἀν' ἵπποις
ὑπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι,
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τωῦτ' ἐπὶ χρέος,
ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες ἄγαγον,
ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,
ὑδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμὰν
μαχαίρα τάμον κάτα μέλη,
τραπέζαισί τ', ἀμφὶ δεύτατα, κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.
ἔμοι δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν. ἀφίσταμαι.
ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους.
εἰ δὲ δὴ τιν' ἀνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ
ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος: ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι
μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ' ἔλεν
ἄταν ὑπέροπλον, ἀν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε καρτερον αὐτῷ λίθον,
τὸν αἰεὶ μενοιῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλάται.
ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἀλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
θῆκαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων, ἀμαρτάνει.
τοῦνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοῖ οἱ πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον αὐτίς ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυᾶν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον.
ἐτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον
Πισάτα παρὰ πατρὸς εὐδοξον Ἴπποδάμειαν
σχεθέμεν. ἐγγὺς ἐλθὼν πολιᾶς ἀλὸς οἶος ἐν ὄρφνῃ
ἄπυεν βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν: ὁ δ' αὐτῷ

πάρ ποδὶ σχεδὸν φάνη.

τῷ μὲν εἶπε: "φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἴ τι, Ποσειδάον, ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἀρμάτων
ἐς Ἄλιν, κράτει δὲ πέλασον.

ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
ἐρῶντας ἀναβάλλεται γάμον

θυγατρὸς. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.

θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα, τί κέ τις ἀνώνυμον

γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἔψοι μάταν,

ἀπάντων καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος

ὑποκίεσται: τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι."

ὡς ἔννεπεν: οὐδ' ἀκράντοις ἐφάπατ' ὦν ἔπεισι. τὸν μὲν ἀγάλλων
[θεὸς

ἔδωκεν δίφρον τε χρύσειον πτεροῖσιν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον:

τέκε τε λαγέτας ἔξ ἀρεταῖσι μεμαότας υἱούς.

νῦν δ' ἐν αἰμακουρίαις

ἀγλααῖσι μέμικται,

Ἄλφεοῦ πόρῳ κλιθεῖς,

τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ. τὸ δὲ κλέος

τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις

Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται

ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι:

ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοντον

ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν

ἀέθλων γ' ἔνεκεν. τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλὸν

ὑπατον ἔρχεται παντὶ βροτῶν. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι

κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ

Αἰοληίδι μολπᾷ

χρή: πέποιθα δὲ ξένον

μὴ τιν', ἀμφοτέρω καλῶν τε ἴδριν ἀμᾶ καὶ δύναμιν κυριώτερον,

τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.

θεὸς ἐπίτροπος ἔων τεαῖσι μῆδεταί

ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἰέρων,

μερίμναισιν: εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,

ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

σὺν ἄρματι θεῷ κλείξειν, ἐπίκουρον εὐρῶν ὁδὸν λόγων

παρ' εὐδεῖλον ἐλθῶν Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν

Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει:
ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι. τὸ δ' ἔσχατον
κορυφοῦται βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις
ὀμιλεῖν, πρόφαντον σοφία καθ' Ἑλλανας ἐόντα παντᾶ.

II. ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ ΑΡΜΑΤΙ

ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι,
τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἦτοι Πίσα μὲν Διός: Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλῆς
ἀκρόθινα πολέμου:
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἔνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων, ἔρεισμι' Ἀκράγαντος,
εὐώνυμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν:
καμόντες οἱ πολλὰ θυμῶ
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
ὄφθαλμός, αἰὼν δ' ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων
γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ρέας, ἔδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφειοῦ, ἰανθεῖς αἰοδαῖς
εὐφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισσον
λοιπῶ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων
ἐν δίκῃ τε καὶ παρὰ δίκαν, ἀποίητον οὐδ' ἂν
χρόνος ὁ πάντων πατήρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος:
λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἂν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,
ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμψη
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἔπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδομοιο κούραις, ἔπαθον αἰ μεγάλα, πένθος δὲ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
ζῶει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ ταυνέθειρα Σεμέλα, φιλεῖ δὲ νιν Παλλὰς αἰεῖ,
καὶ Ζεὺς πατήρ μάλα, φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος:
λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσῃ
μετὰ κόραισι Νηρηῆος ἀλίας βίοτον ἄφθιτον
Ἴνοι τετάχθαι τὸν ὄλον ἀμφὶ χρόνον. ἦτοι βροτῶν γε κέκριται
πεῖρας οὐ τι θανάτου,
οὐδ' ἠσύχιμον ἀμέραν ὀπότε, παῖδ' ἀλίου,
ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῶ τελευτάσομεν: ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.
οὕτω δὲ Μοῖρ', ἃ τε πατρώιον

τῶνδ' ἔχει τὸν εὐφρονα πότμον, θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ
ἐπὶ τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ:
ἐξ οὐπὲρ ἔκτεινε Λῆον μόριμος υἱὸς
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν
παλαίφατον τέλεσεν.
ἰδοῖσα δ' ὄξεϊ Ἴρινυς
ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήιον:
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει, νέοις ἐν ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος, Ἀδρασιδᾶν θάλας ἀρωγὸν δόμοις:
ὄθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν, πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.
Ὀλυμπία μὲν γὰρ αὐτὸς
γέρας ἔδεκτο, Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν
Ἴσθμοῖ τε κοινὰ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων δυωδεκαδρόμων
ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν
πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφρονᾶν.
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαίδαλμένος φέρει τῶν τε καὶ τῶν
καιρόν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν,
ἀστήρ ἀρίζηλος, ἐτήτυμον
ἀνδρὶ φέγγος: εἰ δὲ νιν ἔχων τις οἶδεν τὸ μέλλον,
ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
ποινάς ἐτίσαν, τὰ δ' ἐν τῷδε Διὸς ἀρχῇ
ἀλιτρά κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρῇ
λόγον φράσαις ἀνάγκα:
ἴσαις δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ,
ἴσαις δ' ἐν ἀμέραις ἄλιον ἔχοντες, ἀπονέστερον
ἐσλοὶ δέκονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμῇ
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ
κεινὰν παρὰ δῖαιταν: ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίσις
θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα: τοῖ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον
ὄσοι δ' ἐτόλμασαν ἐστρίς
ἐκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν: ἔνθα μακάρων
νᾶσος ὠκεανίδες
αὔραι περιπνέουσιν, ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει,
ὄρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις

βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθου,
ὄν πατήρ ἔχει <μέ>γας ἐτοῖμον αὐτῷ παρέδρον,
πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται:
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ:
ὄς Ἴκτορ' ἔσφαλε, Τροίας
ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα. πολλὰ μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη
ἔνδον ἐντι φαρέτρας
φωνᾶντα συνετοῖσιν: ἐς δὲ τὸ πᾶν ἐρμηνέων
χατίζει. σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾶ: μαθόντες δὲ λάβροι
παγγλωσσία, κόρακες ὡς, ἄκραντα γαρούετον
Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν
ἐκ μαλθακᾶς αὔτε φρενὸς εὐκλέας οἰστοῦς ἰέντες; ἐπὶ τοι
Ἀκράγαντι τανύσαις
αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ
τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν γε ἐτέων πόλιν φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
εὐεργέταν πρᾶπισιν ἀφθονέστερόν τε χέρα
Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος
οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν,
τὸ λαλαγήσαι ἐθέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς
ἔργοις: ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν,
καὶ κείνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν
τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

III. ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ ΑΡΜΑΤΙ ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἀδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένα
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὖχομαι,
Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ' οὕτω ποι παρέστα μοι νεοσίγαλον εὐρόντι
[τρόπον

Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ
ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι
πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν
Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμίξαι πρεπόντως, ἃ τε Πίσσα με γεγωνεῖν: τᾶς
[ἄπο

θεόμοροι νίσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους αἰοδαί,
ᾧ τινι, κραινῶν ἐφετμάς Ἡρακλέος προτέρας,
ἀτρεκῆς Ἑλλανοδίκας γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑπόθεν
ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας: τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἐνεικεν Ἀμφιπυρωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Οὐλυμπία κάλλιστον ἄθλων
δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ.
πιστὰ φρονέων Διὸς αἶτει πανδόκῳ
ἄλσει σκιaron τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ' ἀρετᾶν.
ἤδη γὰρ αὐτῷ, πατρὶ μὲν βωμῶν ἀγισθέντων, διχόμηνης ὄλον
[χρυσάρματος

ἐσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μῆνα,
καὶ μεγάλων ἀέθλων ἀγνάν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἀμᾶ
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημοῖς Ἀλφεοῦ:
ἀλλ' οὐ κατὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου
[Πέλοπος.
τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγάϊς
[άλιου.

δὴ τότε' ἐς γαῖαν πορεύεν θυμὸς ὦρμα
Ἴστρίαν νιν: ἐνθα Λατοῦς ἵπποσὸα θυγάτηρ
δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δεिरᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν,
εὐτέ νιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἐντὺ' ἀνάγκα πατρόθεν
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ', ἃν ποτε Ταυγέτα
ἀντιθεῖς Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱράν.

τὰν μεθέπων ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιᾶς ὄπιθεν Βορέα
ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θάμβαινε σταθείς,
τῶν νιν γλυκὺς ἴμερος ἔσχεν δωδεκάγναμpton περὶ τέρμα δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι. καὶ νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν ἴλαος ἀντιθέοισιν
[νίσσεται]

σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας,
τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὐλύμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας, ἐμὲ δ' ὦν πα θυμὸς ὀτρύνει φάμεν Ἑμμενίδαις
Θήρωνί τ' ἔλθειν κῦδος, εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν, ὅτι
[πλείσταισι βροτῶν]

Ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,
εὐσεβεῖ γνώμα φυλάσσοντες μακάρων τελετάς,
εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατος,
νῦν δὲ πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἰκάνων ἄπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον
κάσσοφισ, οὐ νιν διώξω: κεινὸς εἶην.

IV. ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩ, ΑΡΜΑΤΙ

ἐλατήρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ: τεαὶ γὰρ ὄραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἐλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν
ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.
Ξείνων δ' εὖ πρασσόντων ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί.
ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,
ἵπον ἀνεμίοεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν δέκευ
Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον,
χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. Ψαύμιος γὰρ ἴκει
ὀχέων, ὃς, ἐλαίᾳ στεφανωθείς Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνα. θεὸς εὐφρων
εἶη λοιπαῖς εὐχαῖς: ἐπεὶ νιν αἰνέω μάλα μὲν
τροφαῖς ἐτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις
καὶ πρὸς ἀσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμα τετραμμένον.
οὐ ψεύδει τέγξω λόγον:
διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος:
ἄπερ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκείοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον
ἔειπεν Ὑπιπυλείᾳ μετὰ στέφανον ἰών:
" οὗτος ἐγὼ ταχυτάτι:
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν
πολιαὶ θαμὰ καὶ παρὰ τὸν ἀλικίας
ἐοικότα χρόνον."

V. ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩ, ΑΠΗΝΗ

ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκὺν
τῶν Οὐλυμπία, Ὠκεανοῦ θύγατερ, καρδίᾳ γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα:
ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον
βωμοὺς ἔξ διδύμους ἐγέραιρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθλων τε πεμπαμέροις ἀμίλλαις,
ἵπποις ἡμίονοις τε μοναμπυκία τε. τὴν δὲ κῦδος ἀβρόν
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὄν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ τὰν νέοικον
[ἔδραν.

ἴκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων
σταθμῶν, ᾧ πολίαχε Παλλάς, αἰεῖδι μὲν ἄλσος ἀγνὸν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὠανιν, ἐγχωρίαν τε λίμναν,
καὶ σεμνοὺς ὄχετούς, Ἴππαρις οἴσιν ἄρδει στρατόν,
κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγειον ἄλσος,
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν:
αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον
κινδύνῳ κεκαλυμμένον: ἢ ὃ δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν
[ἔμμεν.

Σωτήρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρόνιον τε ναίων λόφον
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ρέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἰκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίσις ἀπύων ἐν αὐλοῖς,
αἰτήσων πόλιν εὐανορίασι τάνδε κλυταῖς
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν ἵπποις
ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὐθυμον ἐς τελευτάν,
υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει,
ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύση θεὸς
[γενέσθαι.

VI. ΑΓΗΣΙΑ, ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ, ΑΠΗΝΗ

χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρω θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον
πάξομεν: ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον
χρῆ θέμεν τηλαυγές. εἰ δ' εἶη μὲν Ὀλυμπιονίκας,
βωμῶ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσσῃ,
συνοικιστήρ τε τῶν κλεινῶν Συρακοσσῶν: τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνὴρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἡμερταῖς ἀοιδαῖς;
ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ
οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
τίμαι: πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἶ τι ποναθηῖ.
Ἀγησία, τὴν δ' αἴνος ἐτοῖμος, ὃν ἐν δίκῃ
ἀπὸ γλώσσης Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάρηον
φθέγγεσθαι, ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτὸν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν.
ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθεισᾶν Ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος: "ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν

[ἐμᾶς,

ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι." τὸ καὶ
ἀνδρὶ κώμου δεσπότη πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὦν φιλόνομος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὄρκον ὁμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως
μαρτυρήσω: μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.
ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων,
ᾧ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρῇ
βάσομεν ὄκχον, ἴκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
καὶ γένος: κείναι γὰρ ἐξ ἀλλῶν ὁδῶν ἀγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο: χρῆ τοῖνον πύλας ὕμνων ἀναπίτναμεν αὐταῖς:
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώπῃ πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν ἐν

[ὥρα:

ἃ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται
παῖδα ἰόπλοκον Εὐάδναν τεκέμεν.
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδίνα κόλποις:
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποις ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν
ἥρωι πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδῃ βρέφος,
ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνῃ λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν:

ἔνθα τραφεῖς ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυς Ἀφροδίτας,
οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτουσα θεοῖο γόνον.
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶναδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν ὀξεία
[μελέτα,

ῶχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας,
ἀ δὲ φοινικόκροκον ζῶναν καταθηκαμένα
κάλλιδά τ' ἀργυρέαν, λόχμας ὑπὸ κυανέας
τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τῆ μὲν ὁ Χρυσοκόμας
πρᾶυμητίν τ' Ἐλείθειαν παρέστασέν τε Μοίρας:
ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
ἔς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί: δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμειφεῖ
ἰῶ μελισσᾶν καδόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεὶ
πετραέσσας ἐλαύνων ἴκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἶρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι: Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν
πατρός, περὶ θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις
ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
ὥς ἄρα μάνυε. τοῖ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγενημένον. ἀλλ' ἐν
κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατιᾶ τ' ἐν ἀπειράτῳ,
ἰὼν ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἀβρὸν
σῶμα: τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαι νιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ
τοῦτ' ὄνουμ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν
καρπὸν Ἥβας, Ἀλφεῶ μέσσω καταβάς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν'
[εὐρυβίαν,

ὄν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον Δάλου θεοδμάτας σκοπόν,
αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἐᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπῆς
πατρία ὄσσα, μετάλλασέν τέ νιν: "ὄρσο, τέκος,
δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὀπισθεν."
ἴκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου:
ἔνθα οἱ ὥπασε θησαυρὸν δίδυμον
μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
ψευδῶν ἀγνωστον, εὔτ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθὼν
Ἡρακλῆς, σεμνὸν θάλος Ἀλκαῖδᾶν, πατρὶ
ἑορτάν τε κτίση πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότε αὖ χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.
ἔξ οὐ πολὺκλειτον καθ' Ἑλλανας γένος Ἰαμιδᾶν.

ὄλβος ἄμ' ἔσπετο: τιμῶντες δ' ἀρετὰς
ἐς φανεράν ὁδὸν ἔρχονται. τεκμαίρει
χρῆμ' ἕκαστον: μῶμος ἐξ ἄλλων κρέματα φθονεόντων
τοῖς, οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον
ἐλαυνόντεσσι αἰδοῖα ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν.
εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις, Ἀγησία, μάτρωες ἄνδρες
ναιετόντες ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμῶν εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ'
[ἀέθλων

Ἄρκαδιαν τ' εὐάνορα τιμᾷ: κείνος, ὃ παῖ Σωστράτου,
σὺν βαρυγδοῦπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσα ἀκόνας λιγυρᾶς,
ἃ μ' ἐθέλοντα προσέρπει καλλιρόοισι πνοαῖς:
ματρομάτωρ ἐμὰ Στυμφαλῖς, εὐανθῆς Μετώπα,
πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἐταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἦραν Παρθενίαν κελαδῆσαι,
γυνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσι
λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὕν. ἐσσί γὰρ ἄγγελος ὀρθός,
ἠῦκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρατήρ ἀγαφθέγκτων αἰοιδᾶν:
εἰπὸν δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας:
τὰν Ἰέρων καθαρῶ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Δάματρα, λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν,
καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἀδύλογοι δέ νιν
λύραι μολπαί τε γινώσκοντι. μὴ θράσσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων.
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἀγησία δέξαιτο κῶμον
οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον,
ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἄρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ' ἐν χειμερίῳ
νυκτὶ θεᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκήμφθαι δὴ ἄγκυραι. θεὸς
τῶν τε κείνων τε κλυτὰν αἴσαν παρέχοι φιλέων.
δέσποτα ποντομέδων, εὐθύν δὲ πλόον καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδοι, χρυσαλακάτοιο πόσις
Ἄμφιτρίτας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

VII. ΔΙΑΓΟΡΑ, ΡΟΔΙΩ, ΠΥΚΤΗ,

φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐλῶν
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσω
δωρήσεται
νεανία γαμβρῶ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον κορυφὰν
[κτεάνων,
συμποσίου τε χάριν κᾶδός τε τιμάσαις νέον, ἐν δὲ φίλων
παρεόντων θῆκὴ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς;
καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός,
ἰλάσκομαι,
Οὐλυμπία Πυθοῖ τε νικῶντεσσι: ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ'
[ἀγαθαί.
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἀδυμελεῖ
θαμὰ μὲν φόρμιγγι παμφώνοισι τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.
καὶ νῦν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν τὰν ποντίαν
ὑμνέων παιδ' Ἀφροδίτας Ἀελίοιο τε νύμφαν, Ῥόδον,
εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφεῶ στεφανωσάμενον
αἰνέσω πυγμαῖς ἄποινα
καὶ παρὰ Κασταλία, πατέρα τε Δαμάγητον ἀδόντα Δίκα,
Ἄσιας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλω ναίοντας Ἀργεῖα σὺν αἰχμᾶ.
ἔθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,
Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννα. τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὕχονται: τὸ δ'
[Ἄμυνοριδαί
ματρόθεν Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακία
ἀναρίθμητοι κρέμανται: τοῦτο δ' ἀμάχανον εὐρεῖν,
ὅ τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον
σκάπτω θένων
σκληρᾶς ἐλαίας ἔκταν' ἐν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων
[Μιδεᾶς
τᾶσδ' ἐποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθεῖς, αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ
παρέπλαξαν καὶ σοφόν. μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθῶν.

τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτῆς εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν,
ἔνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσεαῖς νιφάδεσσι πόλιν,
ἀνίχ' Ἀφαίστου τέχναισιν

χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Αθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαις' ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ:

Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.
τότε καὶ φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας
μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος

παισὶν φίλοις,

ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμὸν ἐναργέα, καὶ σεμνὰν θυσίαν
θέμενοι

πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρα τ' ἐγχειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετὰν
ἔβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώποισι Προμαθέος Αἰδῶς:

ἐπὶ μὰν βαίνει τε καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὄρθαν ὁδὸν
ἔξω φρενῶν.

καὶ τοὶ γὰρ αἰθοίσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὐ: τεῦξαν δ'
[ἀπύροις ἱεροῖς

ἄλσος ἐν ἀκροπόλει: κείνοις ὁ μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν
πολὺν ὕσε χρυσόν: αὐτὰ δέ σφισιν ὥπασε τέχνην
πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοισι χερσὶ κρατεῖν.

ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἐρπόντεσσι θ' ὁμοῖα κέλευθοι φέρον:
ἦν δὲ κλέος βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἄδολος τελέθει.

φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ

ρήσιες, οὕτω, ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεὺς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ,
ἀλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.

ἀπεόντος δ' οὕτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου:

καὶ ῥά μιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον,
ἀγνὸν θεόν.

μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. ἀλλὰ νιν οὐκ εἶασεν:
[ἐπεὶ πολὺς

εἶπέ τιν' αὐτὸς ὄραν ἔνδον θαλάσσης αὐξομένην πεδόθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὐφρονα μήλοισι.

ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν

χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὄρκον μέγαν

μὴ παρφάμεν,

ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαεννὸν ἐς αἰθέρα νιν πεμφθεῖσαν

[ἐᾷ κεφαλαῖ

ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύταθεν δὲ λόγων κορυφαὶ
ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. βλάστε μὲν ἐξ ἀλὸς ὑγρᾶς
νάσος, ἔχει τέ νιν ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων: ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς τέκεν
ἐπτὰ σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παραδεξαμένους
παῖδας, ὧν εἷς μὲν Κάμειρον
πρεσβύτατόν τε Ἴάλυσον ἔτεκεν Λίνδον τ': ἀπάτερθε δ' ἔχον,
διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρῶϊαν,
ἀστέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἔδραι.
τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἴσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτα,
ὥσπερ θεῶ,
μήλων τε κνισσάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις. τῶν ἄνθεσι
[Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δὶς, κλεινᾶ τ' ἐν Ἴσθμῷ τετράκις εὐτυχεῶν,
Νεμέα τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλα, καὶ κранаαῖς ἐν Ἀθάναις.
ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω νιν, τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
ἔργα καὶ Θήβαις, ἀγῶνές τ' ἔννομοι
Βοιωτίων,
Πέλλανά τ' Αἰγινά τε νικῶνθ' ἐξάκις. ἐν Μεγάροισιν τ' οὐχ ἔτερον
[λιθίνα
ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν,
ἄνδρα τε πύξ ἀρετὰν εὐρόντα, δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
καὶ ποτ' ἀσπῶν καὶ ποτὶ ξείνων. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν ὁδὸν
εὐθυπορεῖ, σάφα δαεὶς ἅ τέ οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
ἔχρεον. μὴ κρύπτε κοινὸν
σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνακτος: Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει
θαλίας καὶ πόλις: ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου
ἄλλοτ' ἄλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὔραι.

VIII. ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗ

μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλυμπία,
δέσποιν' ἀλαθείας: ἵνα μάντιες ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλην
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν:
ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταῖς,
ἀλλ' ὦ Πίσας εὐδενδρον ἐπ' Ἀλφεῶ ἄλσος,
τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι. μέγα τοι κλέος αἰεῖ,
ᾧτινι σὸν γέρας ἔσπητ' ἀγλαόν:
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν, πολλὰ δ' ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.
Τιμόσθηνες, ὑμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος
Ζηνὶ γενεθλίῳ: ὃς σὲ μὲν Νεμέᾳ πρόφατον,
Ἀλκιμέδοντα δὲ πᾶρ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.
ἦν δ' ἐσορᾶν καλός, ἔργῳ τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων
ἐξένεπε κρατέων πάλα δολιχῆρετμον Αἴγιναν πάτραν:
ἐνθα σώτειρα Διὸς ξενίου
πᾶρεδρος ἀσκεῖται Θέμις
ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὃ τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπη,
ὀρθῆ διακρίνειν φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν,
δυσπαλές: τεθμὸς δὲ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ' ἀλιερκέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις
κίονα δαιμονίαν
ὃ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσω μὴ κάμοι
Δωριεῖ λαῶ ταμειουομένην ἐξ Αἰακοῦ:
τόν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδῶν,
Ἴλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι, καλέσαντο συνεργὸν
τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
ὀρнуμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις

λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.
γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον,
πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον,
αὔθι δ' ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον:
εἷς δ' ἀνόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ' ἀντίον ὀρμαίνων τέρας εὐθύς, Ἀπόλλων:
" Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρωε, χερὸς ἐργασίαι ἀλίσκεται:
ὥς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός:
οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλλ' ἅμα πρῶτοις ράζεται
καὶ τερτάτοις." ὥς ἄρα θεὸς σάφα εἶπαις
Ξάνθον ἠπειγεν καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων.
Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἴσθμῳ ποντία
ἄρμα θεὸν τανύεν,
ἀποπέμπων Αἰακὸν
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσαίαις,
καὶ Κορίνθου δειράδ' ἐποψόμενος δαιτικλυτάν.
τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσειται οὐδέν.
εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνω,
μὴ βαλέτω με λίθω τραχεῖ φθόνος:
καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν,
τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν
ἐκ παγκρατίου. τὸ διδάξασθαι δέ τοι
εἰδότεο ῥάτερον: ἀγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν:
κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες,
κεῖνα δὲ κείνος ἂν εἶποι
ἔργα περαιότερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων
νίκαν τριακοστὰν ἐλών:
ὃς τύχη μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακὼν
ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις
νόστον ἔχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν καὶ ἐπίκρυφον οἶμον,
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
γῆρας ἀντίπαλον.
Ἄϊδα τοι λάθεται
ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.
ἀλλ' ἐμέ χρῆ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι

χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
ἔκτος οἷς ἤδη στέφανος περὶκείται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγῶνων.
ἔστι δὲ καὶ τι θανόντεσσιν μέρος
κὰν νόμον ἐρδομένων:
κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
συγγόνων κεδνὰν χάριν.
Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἴφίω
Ἄγγελίας, ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
κόσμον Ὀλυμπία, ὅν σφι Ζεὺς γένει
ῶπασεν. ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς
ἔργ' ἐθέλοι δόμεν, ὀξειάς δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
εὐχομαι ἀμφὶ καλῶν μοῖρα Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν:
ἀλλ' ἀπήμαντον ἄγων βίοντον
αὐτούς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.

ΙΧ. ΕΦΑΡΜΟΣΤΩ, ΟΠΟΥΝΤΙΩ, ΠΑΛΑΙΣΤΗ,

τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος
φωνᾶεν Ὀλυμπία, καλλίνικος ὁ τριπλῶος κεχλαδῶς,
ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἀγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἐταίροις:
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων
Δία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἄλιδος
τοιοῖσδε βέλεσσιν,
τὸ δὴ ποτε Λυδὸς ἦρως Πέλοψ
ἐξάρατο κάλλιστον ἔδνον Ἴπποδαμείας:
πτερόεντα δ' ἴει γλυκὺν
Πυθῶναδ' οἷσόν: οὔτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψαι
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων
κλεινᾶς ἐξ Ὀπόντος: αἰνήσαις ἔ και υἰόν,
ἂν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ σῴτειρα λέλογχεν
μεγαλόδοξος Εὐνομία, θάλλει δ' ἀρεταῖσιν
σόν τε, Κασταλία, πάρα
Ἄλφειού τε ῥέεθρον:
ὄθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτὰν
Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.
ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν
μαλερᾶῖς ἐπιφλέγων αἰοδαῖς,
καὶ ἀγάνορος ἵππου
θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾶ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σὺν τινι μοιριδίῳ παλάμη
ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον:
κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τέρπν': ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον'
[ἄνδρες
ἐγένοντ': ἐπεὶ ἀντία
πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν,
ἀνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν
ἤρειδεν δὲ νιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος, οὐδ' Αἴδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεια σώμαθ' ἅ κατὰγει κοίλαν πρὸς ἀγυῖαν
θνασκόντων; ἀπὸ μοι λόγον

τοῦτον, στόμα, ῥῆψον:

ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεοῦς

ἐχθρὰ σοφία, καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν

μανίαισιν ὑποκρέκει.

μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ' : ἕα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν

χωρὶς ἀθανάτων: φέροις δὲ Πρωτογενείας

ἄστει γλῶσσαν, ἴν' αἰολοβρόντα Διὸς αἴσα

Πύρρα Δευκαλίων τε Παρνασοῦ καταβάντε

δόμον ἔθεντο πρῶτον, ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον

κτισσάσθαι λίθινον γόνον:

λαοὶ δ' ὀνύμασθεν.

ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν,

αἶνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων

νεωτέρων. λέγοντι μὰν

χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν

ὔδατος σθένος, ἀλλὰ

Ζηνὸς τέχναις ἀνάπτωιν ἐξαίφνας

ἄντλον ἐλεῖν. κείνων ἔσαν

χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι

ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας

κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεῖ,

πρὶν Ὀλύμπιος ἀγεμῶν

θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπέντος ἀναρπάσαις, ἕκαλος

μίχθη Μαιναλῖαισιν ἐν δειραῖς, καὶ ἔνεικεν

Λοκρῶ, μὴ καθέλοι μιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις

ὄρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον

ἄλοχος, εὐφράνθη τε ἰδὼν ἥρωος θετὸν υἰόν,

μάτρως δ' ἐκάλεσέ νιν

ἰσώνυμον ἔμμεν,

ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ τε καὶ

ἔργοισι. πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.

ἀφίκοντο δὲ οἱ ξένοι,

ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται:

υἰὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων

Αἰγίνας τε Μενόϊτιον: τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις

Τεύθραντος πεδίον μολῶν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ

μόνος, ὄτ' ἀλκᾶντας Δαναοὺς τρέψαις ἀλῖαισιν

πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν:

ὥστ' ἔμφροني δεῖξαι

μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον.
ἔξ οὗ θέτιος γόνος οὐλίῳ νιν ἐν Ἄρει
παραγορεῖτο μή ποτε
σφετέρως ἄτερθε ταξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.
εἶην εὐρησιεπῆς ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρω:
τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφῆς δύναμις
ἔσποιο. προξενία δ' ἀρετᾶ τ' ἦλθον
τιμῶρος Ἰσθμιάσι Λαμπρομάχου μίτραις, ὅτ' ἀμφοτέροι κράτησαν
μίαν ἔργον ἀν' ἀμέραν.
ἄλλαι δὲ δὴ ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι,
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστω κατὰ κόλπον:
Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθήναις,
οἶον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς ἀγενείων
μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν:
φῶτας δ' ὄξυρεπεῖ δόλω
ἀπτῶτι δαμάσσαις
διήρχετο κύκλον ὄσσα βοᾶ,
ῶραῖος ἐὼν καὶ καλὸς κάλλιστά τε ῥέξαις.
τὰ δὲ Παρρασίῳ στρατῶ
θαυμαστός ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγουριν Λυκαίου,
καὶ ψυχρᾶν ὀπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνα φέρε: σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος εἰναλία τ' Ἐλευσίς ἀγλαΐαισιν.
τὸ δὲ φυᾶ κράτιστον ἅπαν: πολλοὶ δὲ διδασκαίς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
ῶρουσαν ἀρέσθαι.
ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον
οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι
ὀδῶν ὀδοὶ περαιτέραι,
μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
μελέτα: σοφία μὲν
αἰπειναί: τοῦτο δὲ προσφέρων ἄθλον,
ὄρθιον ὠρυσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονία γεγάμεν
εὐχειρα, δεξιόγουιον, ὀρῶντ' ἄλκάν,
Αἰάντειόν τ' ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

Χ. ΑΓΗΣΙΔΑΜΩ, ΛΟΚΡΩ, ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩ, ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗ,

τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
Ἄρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς
ἐμᾶς γέγραπται: γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπιέλαθ': ὦ
Μοῖς', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ
Ἄλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερὶ
ἐρύκετον ψευδέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.
ἔκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος
ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφάν τόκος: ὀρατ' ὦν νῦν
ψᾶφον ἐλισσομένην
ὅπα κῦμα κατακλύσσει ῥέον,
ὅπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.
νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων,
μέλει τέ σφισι Καλλιόπα
καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον
Ἡρακλέα. πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν
Ἴλα φερέτω χάριν
Ἀγησίδαμος ὡς
Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.
θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ
πελώριον ὀρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμη:
ἄπονον δ' ἔλαβον χάσμα παῦροί τινες,
ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὤρσαν Διός, ὃν ἀρχαίῳ σάματι
πάρ Πέλοπος
βωμῶν ἐξάριθμον ἐκτίσασατο,
ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,
πέφνε δ' Εὐρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον
ἀέκονθ' ἐκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο, λόχμασι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κείνους
Ἡρακλέης ἐφ' ὀδῷ,
ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον
ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν

μυχοῖς ἤμενον Ἄλιδος
Μολιόνες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ξεναπάτας
Ἐπειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολλὸν ἶδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῶ πυρὶ
πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὄχετον ἄτας
ἴζοισαν ἓν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων
ἀποθέσθ' ἄπορον.
καὶ κείνος ἀβουλίᾳ ὕστατος
ἀλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.
ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὄλον τε στρατὸν
λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστω: περὶ δὲ πάξαις Ἄλτιν
μὲν ὄγ' ἐν καθαρῶ
διέκρινε, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον
ἔθηκε δόρπου λύσιν,
τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ
μετὰ δῶδεκ' ἀνάκτων θεῶν. καὶ πάγον
Κρόνου προσεφθέγγετο: πρόσθε γὰρ
νώνυμος, ἃς Οἰνόμαος ἄρχε, βρέχετο πολλᾶ νιφάδι. ταῦτα δ' ἐν
πρωτογόνῳ τελετᾶ
παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδὸν
ὃ τ' ἐξελέγχων μόνος
ἀλάθειαν ἐτήτυμον
χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν,
ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα
ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρῶτα
νικαφορίαισί τε.
τίς δὴ ποταίνιον
ἔλαχε στέφανον
χείρεσσι ποσὶν τε καὶ ἄρματι,
ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὐχος, ἔργῳ καθελῶν;
σταδίου μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν τόνον
ποσσί τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός: ἴκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων: ὁ δὲ πάλα κυδαίνων
Ἔχεμος Τεγέαν:
Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμαῖς τέλος,
Τίρυνθα ναίων πόλιν:

ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν
ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος Ὠλιροθίου:
ἄκοντι Φράστῳρ ἔλασε σκοπόν:
μᾶκος δὲ Νικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἀπάντων, καὶ
συμμαχία θόρυβον
παράιθυξε μέγαν: ἐν δ' ἔσπερον
ἔφλεξεν εὐώπιδος
σελάνας ἐρατὸν φάος.
αἰείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις
τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἐπόμενοι καὶ νῦν ἐπωνυμίαν χάριν
νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντὰν
καὶ πυρπάλαμον βέλος
ὄρσικτύπου Διός,
ἐν ἅπαντι κράτει
αἶθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.
χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων,
τὰ παρ' εὐκλείῃ Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν:
ἀλλ' ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
ποθεινὸς ἴκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δὲ οἱ θερμαίνει
φιλότατι νόον:
ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα
ἐπακτὸν ἀλλότριον,
θνάσκοντι στυγερώτατος:
καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ,
Ἀγησίδαμ', εἰς Αἴδα σταθμὸν
ἀνὴρ ἴκηται, κενὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχὺ τι τερπνόν. τὴν δ'
ἀδυεπὴς τε λύρα
γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν:
τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.
ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾶ, κλυτὸν ἔθνος
Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων: παῖδ' ἐρατὸν <δ'> Ἀρχεστράτου
αἴνησα, τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾶ
βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον,
κεῖνον κατὰ χρόνον
ἰδέα τε καλὸν
ᾧρα τε κεκραμένον, ἃ ποτε
ἀναιδέα Γανυμήδει μόρον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.

ΧΙ ΑΓΗΣΙΔΑΜΩ, ΛΟΚΡΩ, ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩ, ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗ.

ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα
χρῆσις, ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων,
ὀμβρίων παιδῶν νεφέλας,
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχὰ λόγων
τέλλεται καὶ πιστὸν ὄρκιον μεγάλας ἀρεταῖς.
ἀφθόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις
οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἀμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει:
ἔκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ὁμοίως.
ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου
παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἔνεκεν
κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας
ἀδυμελῆ κελαδῆσω,
Ζεφυρίων, Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
ἔνθα συγκωμάξαστ'· ἐγγυάσομαι
ὑμῖν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατὸν
μηδ' ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι. τὸ γὰρ
ἐμφυῆς οὗτ' αἶθων ἀλώπηξ
οὗτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαντο ἦθος.

XII. ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩ ΔΟΛΙΧΟΔΡΟΜΩ.

λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου,
Ἴμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει, σῶτειρα Τύχα.
τὴν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι
κάγοραὶ βουλαφόροι. αἶ γε μὲν ἀνδρῶν
πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμῶνια τάμνοισαι κυλίνδοντ'
ἐλπίδες:

σύμβολον δ' οὐ πῶ τις ἐπιχθονίων
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἔσσομένας εὖρεν θεόθεν:
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' ἀνιαραῖς
ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν
[χρόνῳ.

υἱὲ Φιλάνορος, ἦτοι καὶ τεὰ κεν,
ἐνδομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ, συγγόνῳ παρ' ἐστίᾳ
ἀκλεῆς τιμὰ κατεφυλλορόρησε ποδῶν,
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ' Ὀλυμπία στεφανωσάμενος
καὶ δις ἐκ Πυθῶνος Ἴσθμοῖ τ', Ἐργότελες,
θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὀμιλέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις.

ΧΙΙΙ. ΧΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩ, ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩ, ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩ

τρισολυμπιονίκαν
ἐπαινέων οἶκον ἄμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἴσθμίου
πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον.
ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνηταί τε, βάθρον πολίων ἀσφαλές,
Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰρήνη, ταμίαι ἀνδράσι πλοῦτου,
χρῦσαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος:
ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν
Ἵβριν, Κόρου ματέρα θρασύμουθον.
ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ὑμῖν δέ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαίαν ὤπασαν
ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις,
πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον
ᾧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὐρόντος ἔργον.
ταῖ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
σὺν βοηλάτῃ χάριτες διθυράμβῳ:
τίς γὰρ ἵππειοῖς ἐν ἔντεσσι μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα διδυμον
ἐπέθηκ'; ἐν δὲ Μοῖς' ἀδύπνοος,
ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλῆαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.
ὑπατ' εὐρὺ ἀνάσσω
Ὀλυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσι
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων
Ξενοφώντος εὐθυνη δαίμονος οὔρον:
δέξει τέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων ἐκ Πίσας,
πεντάθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον: ἀντεβόλησεν
τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον.
δύο δ' αὐτὸν ἔρψαν
πλόκοι σελίνων ἐν Ἴσθμιάδεσσι
φανέντα: Νέμεά τ' οὐκ ἀντιζοεῖ.

πατρός δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Ἀλφειοῦ
ρέεθροισιν αἶγλα ποδῶν ἀνάκειται,
Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου θ' ἀλίῳ ἀμφ' ἐνί, μηνός τέ οἱ
τωούτοῦ κранаαῖς ἐν' Ἀθάναισι τρία ἔργα ποδαρκῆς
ἄμερα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις,
Ἑλλώτια δ' ἐπτάκις: ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν
Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότερα
Τερψία θ' ἔχοντ' Ἐριτίμῳ τ' αἰοδαί.
ὄσσα τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε
ἦδὲ χόρτοισ ἐν λέοντος, δηρίομαι πολέσιν
περὶ πλήθει καλῶν, ὡς μὰν σαφὲς
οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.
ἔπεται δ' ἐν ἐκάστῳ
μέτρον: νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλαῖς
μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων
πόλεμόν τ' ἐν ἡρώαις ἀρεταῖσιν
οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ, Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις ὡς
[θεόν,
καὶ τὰν πατρός ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾶ,
ναῖ σῴτειραν Ἄργοι καὶ προπόλοις.
τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ
πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν
ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος,
τοῖ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος
Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
εἰργοντες: ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί. τοῖσι
[μὲν
ἐξεύχετ' ἐν ἄστει Πειράνας σφετέρου πατρός ἀρχᾶν
καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον:
ὄς τᾶς ὀφιδῶδες υἷον ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν,
πρὶν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν
Παλλὰς ἦνεγκ': ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
ἦν ὕπαρ: φώνασε δ': "εὐδαίμων, Αἰολίδα βασιλεῦ;
ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ Δαμαίῳ νιν θύων ταῦρον ἀργᾶντα πατρὶ δεῖξον."
κυαναιγίς ἐν ὄρφνῳ
κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν

ἔδοξεν: ἀνά δ' ἐπάλτ' ὀρθῶ ποδί.
παρκείμενον δὲ συλλαβῶν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὔρεν,
δεῖξέν τε Κοιρανίδα πᾶσαν τελευτὰν πράγματος, ὡς τ' ἀνά βωμῶ
[θεῶς

κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνου χρήσιος, ὡς τέ οἱ αὐτὰ
Ζηνὸς ἐγγεικεραίνου παῖς ἔπορεν
δαμασίφρονα χρυσόν.
ἐνυπνίῳ δ' ἤ τάχιστα πιθέσθαι
κελήσατό μιν, ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
καρταίποδ' ἀναρῆ Γαιαόχῳ,
θέμεν Ἴππία βωμὸν εὐθύς Ἀθῆνα.
τελεῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὄρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν
[κτίσιν.

ἦτοι καὶ ὁ καρτερός ὀρμαίνων ἔλε Βελλεροφόντας,
φάρμακον πραῦ τείνων ἀμφὶ γένυι,
ἵππον πτερόεντ' : ἀναβάς δ' εὐθύς ἐνόπλια χαλκῶθεις ἔπαιζεν.
σὺν δὲ κείνῳ καὶ ποτ' Ἀμαζονίδων
αἰθέρος ψυχρῶν ἀπὸ κόλπων ἐρήμου
τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν,
καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπεφνεν.
διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ:
τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.
ἐμὲ δ' εὐθύην ἀκόντων
ἰέντα ρόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρή
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοῖσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἐκῶν
Ὀλιγαίθιδαισίν τ' ἔβαν ἐπικούρος.
Ἴσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ παύρω ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρό', ἀλαθῆς τέ
[μοι

ἔξορκος ἐπέσσειται ἐξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν
ἀδύγλωσσοσ βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.
τὰ δ' Ὀλυμπία αὐτῶν
ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι:
τά τ' ἐσόμενα τότε ἂν φαίην σαφές:
νῦν δ' ἔλπομαι μὲν, ἐν θεῶ γε μὰν
τέλος: εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἔρποι,
δὶ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν. τὰ δ' ὑπ' ὀφρύϊ
Παρνασσία

ἔξ: Ἄργεΐθ' ὅσα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τ' Ἀρκάσιν ἀνάσσω
μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,
Πέλλανά τε καὶ Σικυῶν καὶ Μέγαρ' Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος,
ἃ τ' Ἐλευσίς καὶ λιπαρὰ Μαραθῶν,
ταίθ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι
πόλιες, ἃ τ' Εὐβοία: καὶ πᾶσαν κατὰ
Ἑλλάδ' εὐρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἦ ὡς ἰδέμεν.
ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν:
Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

XIV. ΑΣΩΠΙΧΩ , ΟΡΧΟΜΕΝΙΩ , ΣΤΑΔΙΕΙ (παιδί Κλεοδάμου)

Καφισίων ύδάτων
λαχοῖσαι, αἶτε ναίετε καλλίπων ἔδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλιτ', ἐπεὶ εὐχομαι. σὺν γὰρ ὕμμιν τὰ τερπνὰ καὶ
τὰ γλυκὲ' ἄνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνὴρ.
οὐδὲ γὰρ θεοὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοισιν χοροὺς οὔτε δαΐτας: ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρὰ
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνουσ,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.
<ὦ> πότνι' Ἀγλαΐα
φιλησίμολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπακοῖτε νῦν, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχη
κοῦφα βιβῶντα: Λυδῶ γὰρ Ἀσώπιχον τρόπῳ
ἐν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον,
οὔνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἂ Μινυεῖα
σεῦ ἕκατι. μελανοτειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἔλθ', Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροις' ἀγγελίαν,
Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖς', υἱὸν εἵπησ' ὅτι οἱ νέαν
κόλποις παρ' εὐδόξοις Πίσας
ἔστεφάνωσε κυδῖμων ἀέθλων πτεροῖσι χαιτάν.